

Alvor og Vigtighed, at han vil henvende sig til Rægen, og deels kan han maaffee meget godt antage, at han forstaaer Veiledningen, medens han i Virkeligheden ikke forstaaer den fuldelig. I saa Henseende syntes jeg bedre om et Endringsforslag, der af Udvalget i Landstthinget var stillet til § 5, men som ikke blev vedtaget; det gik ud paa, at enhver udnævnt Eighnsmand skulde, inden han traadte i Virksomhed, møde hos Districtslægen, for at denne kunde undersøge, om han tilbørlig forstod Veiledningen. Dette synes jeg giver en sikrere Borg for en ret Forstaaelse. Lovforslaget gaar jo naturligtvis ud paa, saa godt det overhovedet lader sig gjøre, at fikre sig mod Skindbøds Begravelse, og til den Ende maa man jo, saavidt gjørligt, være sikker paa, at de udnævnte Eighnsmand tilfulde forstaae den Veiledning, de have at følge med Hensyn til Udførelsen af deres Hverv. Men naar en saadan Bestemmelse kommer ind, at Rægerne skulle erkjendte sig om, hvorvidt de forstaae Veiledningen rigtigt, og forsaavidt ere fuldkommen kvalificerede til det Hverv, der er dem paalagt, saa fik man jo da den Sikkerhed, som synes mig netop at være saa overmaade nødvendig overfor Eighnsmandenes ansvarfulde og vigtige Opgave. Naar det ærede Medlem fra Høstebro (Madsen) meente — det er allerede berørt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3de Valgkreds (S. A. Hansen) — at alt Eighn kunde falde bort som en paabuht Sag, skal jeg ikke tilbageholde, at det forundrer mig, at en saadan Udtalelse har kunnet fremkomme. Som allerede fremhævet, kunde det jo være en ganske overordentlig betænkkelig Sag ligeoverfor Forbrydelser, idet det, som rigtigheden fremhævet, i visse Tilfælde næsten ikke kunde være muligt at faae den Slags Ting opdagede. Jeg skal ikke opholde mig ved tænkelige Tilfælde, hvor f. Ex. Ustægtsskold døe, og hvor visse Charakterer maaffee kunde være en vis Fristelse til ikke altfor nøie at fikre sig den Af døds virkelige Død eller andet Saadant; thi jeg antager, at en saadan Mening som den af det ærede Medlem fremsatte vil finde en saa ringe Tilslutning her i Thinget, at jeg troer ikke, det er nødvendigt videre at imødegaae den.

**Justitsministeren:** Det høie Thing vil have bemærket, at nærværende Lovforslag, saaledes som det af Regeringen blev forelagt i det andet Thing, væsentlig var overensstemmende med den Affatielse, som blev vedtaget ved Sagens forrige Behandling i Folkethinget i forrige Sessjon. De Forandringer, Forslaget er undergaaet i Landstthinget, ere i og for sig ikke mange, men navnlig den ene af dem er jo ganske vist temmelig indgribende; det er den Forandring, hvorved Eighnsmandsbestillingen fra at være, hvad jeg maa kalde hovedsagelig en tvungen Bestilling, er gaaet over til at blive en frivillig Bestilling. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Rimestad) deri, at Eighnsmandsbestillingen maa siges at være et frivilligt Hverv. Enten man feer hen til Lovgivningens udtrykkelige Bestemmelser, eller man seer hen til den factiske Tilstand, maa jeg mene, at det til den sidste Tid i alt Væsentligt har været en tvungen Bestilling. Lovgivningens Bestemmelser gave, hvad jo ogsaa den ærede Folkethingmand anførte, fornemmelig Anviisning paa visse bestemte Classer af Personer, der skulde tages til Eighnsmand, nemlig Skolelærere, Sognefogder og Fattigforstandere, og for deres Vedkommende var han enig med mig i, at det var en tvungen Sag; men ved Siden heraf nævner Loven ganske vist, at der ogsaa kunde vælges andre Mænd, der vare at formaae dertil. Altsaa Lovens Regel er den, at der er en bestemt Klasse Personer, nemlig Skolelærere, Sognefogder osv., der skal være pligtig til at overtage dette Hverv. Den factiske Tilstand har jo imidlertid ganske vist været en anden, idet, hvad der ogsaa laa i Sagens Natur, Eighnsmand netop i Reglen ikke have været tagne blandt de Folk, paa hvilke Loven gav Anviisning; dette er forholdsvis sjældnere, saavidt mig bekjendt. Eighnsmand ere tværtimod i Reglen blevne tagne blandt den øvrige Deel af Sognets Befolkning, men den factiske Tilstand har i lang Tid været den, at enhver Mand har troet at være pligtig til at modtage dette Hverv, naar det blev overdraget ham. De have ikke spurgt sig for; de have ikke vægret sig derved, de have troet, at det